

det. Det er navnlig det reiste Spørgsmaals Vigtighed i Forbindelse med Nødvendigheden for hurtigt at afgøre det, hvorpaa det beror, om Skiftesamling til et vist givet Tidspunkt skal indkaldes.

Til § 4.

Denne Paragraf svarer til § 5 i Folketingets Forslag; men dog med flere væsentlige Forandringer.

Først bemærkes, at Skifteretten efter vor Mening ikke blot kan, men skal overtage Boets Behandling i de i Paragraffen angivne Tilfælde.

Hvad Nr. 1 angaar, da er det en Ret for Fordringshaverne under de angivne Betingelser at kræve det, og det kan ikke være Meningen, at det skulde afhænge af Skifteretten, om den vil tage deres Beslutning herom til Følge eller ikke. Det samme gælder om Nr. 2 og om muligt i endnu højere Grad om Nr. 3, da det dog umuligt kan være Meningen, at Skifteretten, naar Justitsministeriet i de anførte Tilfælde har bestemt, at Boet skal fratage Eksekutorerne og overgives til Skifteretten, skulde kunne nægte at overtage det.

Med Hensyn til Enkelthederne bemærkes dernæst:

Som bekendt er enhver enkelt Fordringshaver ifølge Konkurslovens § 145 i Forbindelse med de tilsvarende Bestemmelser i Skifteloven berettiget til at forlange et af Skifteretten behandlet Dødsbo, hvori Gæld er fragaet, behandlet efter Konkursloven, naar Boet er insolvent, noget som naturligvis maa afgøres ved Skifterettens Skøn; denne Ret har efter den gældende Lovgivning enhver Fordringshaver ogsaa, naar Behandlingen sker ved Eksekutorer, og som en Følge heraf udgaar i saadant Tilfælde, naar denne Ret benyttes, Boet fra Eksekutorernes Behandling. At gøre Forandring heri saaledes, at den enkelte Fordringshaver ikke skulde have denne Ret over for Eksekutorer, medens han har den, hvor Behandlingen sker ved Skifteretten, kan der formentlig ikke være Tale om, og vi maa derfor foreslaa, at Ordene „og Boet skønnes at være insolvent“ udgaa i Folketingets Forslages § 5 Nr. 1. I Forbindelse hermed bemærkes, at vi finde det

i sin Orden, at ikke blot de Fordringshavere, hvis Fordringer ere forsynede med tilstrækkelig Sikkerhedsstillelse, udelukkes fra at deltag i Afstemningen, men ogsaa at de Fordringshavere, hvem der stilles Sikkerhed for, at de til Forsaldstid ville blive fyldestgjorte, udelukkes herfra.

Med Hensyn til Folketingets Forslages Nr. 2, 1ste Stykke, sidste Punktum, bemærke vi, at vi ikke kunne finde det tilstrækkelig begrundet, at Boet muligvis mod alle de andre interesseredes Ønske skal overgaa til Skifterettens Behandling, fordi en enkelt i Boets Behandling interesseret, hvor ringe hans Interesse end maatte være, ikke hos Eksekutor kan faa „saadanne Oplysninger Boet vedrørende, som skønnes at være af Vigtighed for ham, og som Eksekutor sidder inde med“. Ikke at tale om, at Eksekutor kan være fuldkommen berettiget til at nægte sliig Oplysning, naar dens Meddelelse kan skade Boets Interesser, ses det overhovedet ikke, at der er Grund til at paalægge Eksekutorer videregaaende Forpligtelse til at give Oplysninger end den almindelige Vidnepligt, fra hvilken der jo ikke er gjort nogen Undtagelse for Eksekutors Bedkommende, medfører. Hvor en virkelig retlig Interesse er til Stede, vil bedkommende i Reglen ved Hjælp af Vidneforhør kunne fremkalde Oplysningerne, og hvor ingen retlig Interesse i at faa dem foreligger, ses der ikke at være Grund til at give nogen Ret til at fremtvinge dem, end sige ved et saa voldsomt Middel, som at Boet fratages Eksekutor og overgives til Skifteretten.

Til §§ 5, 6 og 7.

Disse Paragraffer ere med et Par Smaaendringer optagne fra Landstingets Affattelse af Forslaget og bestemte til at træde i Stedet for det foreliggende Lovforslags § 3.

Vi kunne nemlig ikke anse de i denne Paragraf foreslaaede Forholdsregler for at være beiriggende for Fordringshaverne og Arvingerne, ligesom vi heller ikke anse dem for i og for sig hensigtsmæssige.

De i Landstingsforslaget indeholdte Bestemmelser om Sikkerhedsstillelse, naar dette i Boer, i hvilke Gæld ikke vedgaaes, fordres